

disse Erstatningssummer; han maatte maaffee ville oplyse os om, hvorvidt man har indkaldt alle dem, som have nogen Ret til paany at at anmeldte de Krav, som de fra først af have anmeldt for de foreløbige Amtscomiteer, men som enten ere blevne formindskede eller aldeles bortkastede.

Poulsen: Med Hensyn til det Spørgsmaal, der er blevet rettet til mig som en af de 3 af Regjeringen udnævnte Mænd af Krigsskadeerstatnings-Commissionsen, skal jeg tillade mig at oplyse, at der af Krigsskadeerstatnings-Comiteen indkaldtes i de skadelidte Amter Alle og Enhver, som troede at kunne begrunde noget gyldigt Krav paa at faae en fuldstændig Erstatning for saadanne Fordringer, som ikke henhørte under dem, der enten hidvorte fra gjennem Dyrigheden requirerede Vdøds, eller som vare grundede paa, under offentlig Tilsyn afholdte, Taxations-Forretninger. Da der er taget Hensyn til ethvert efter denne Indkaldelse tilveiebragt yderligere Beviis, er der altsaa i den Henseende gjort Alt, hvad der af Krigsskadeerstatningsloven af 20de Juni forrige Aar kan forlanges, og jeg indseer ikke, hvorledes der saaledes skulde kunne indtræde Nogensomhelst med et gyldigt Efterkrav.

Winther: Det har undret mig noget, at høre dette Svar fra den ærede Rigsdagsmand for Ribe Amtes 2det District (Poulsen); thi jeg har her netop liggende for mig en Bekjendtgjørelse, som er foranstaltet fra denne Erstatningscommissions, hvori der kun indkaldes de, der Lovformelig kunne bevise deres Krav, men vi maae erindre, at der i Lovens § 5 til lige er indrømmet Andre Erstatning efter et Skjøn af Erstatningscomiteen, skjønt de ikke Lovformeligen kunne bevise deres Krav. Det er dette Ord Lovformelig, som man har optaget i Bekjendtgjørelsen, der gjør det muligt, at Nogle ikke have havt Anledning til at melde sig paany, fordi de have troet, at de dog ikke vilde kunne komme i Betragtning.

Der er iøvrigt fulgt en forskjellig Fremgangsmaade i de forskjellige Amter, endogsaa med Hensyn til Bekjendtgjørelsen; der er saaledes i Ribe Amt en Bekjendtgjørelse, hvori dette Ord „Lovformelig“ ikke findes. For dette Amtes Vedkommende finder jeg altsaa at

der Jngens Ret er tilfidsfat; derimod med Hensyn til Aarhus og Standerborg Amt er dette Ord „Lovformelig“ netop bleven fremhævet og trykt med store Bogstaver, for at det ret kunde blive ivinesaldende, for at vise at det kun var Saadanne, som skulde melde sig.

Naar jeg seer paa Listen, som er os forelagt af den ærede Finantsminister for en Tid siden, hvorpaa den hele Afgjørelse af denne Sag er opført, saa er der virkelig adskillige besynderlige Phænomener. Her er en Rubrik til de anmeldte Krav ved Sagens 1ste Behandling, og en anden til Afgjørelsen deraf ved de foreløbige Comiteer; den 3die Rubrik omfatter den endelige Commissions Afgjørelse. Den første Række indeholder imidlertid 2 Slags Tal, der slet ikke kan give noget ligeligt Grundlag for Afgjørelsen; Veile og Standerborg Amters oprindelige Krav ere nemlig der anførte uden nogensomhelst Affortning, Ribe, Viborg og Aarhus Amters Krav ere derimod opførte, efterat de iforveien ere blevne rettede og nedsatte ved de vedkommende foreløbige Amtscomiteers Foranstaltning, idet man har tilbagefendt idetmindste hvad Aarhus Amt angaaer visse af disse Krav og sagt til vedkommende Sogneforstanderskaber: dette eller hiint maa udslættes, forinden de indsende Kravene paany. Dette er en Ting, hvorom der er bleven klaget netop i Aarhus Amt, en Ting, som har været Gjenstand for Dmtale i offentlige Blade, og det har ogsaa staaet i Bladene, at der paa samme Tid, som disse Lister bleve tilbagefendte, har circuleret det Rygte i de vedkommende Amter, at de, som ikke nedsatte deres Krav saaledes, som det var forlangt, fik slet Intet. Hvorfra disse Rygter kom, kan naturligviis ikke afgjøres og det vilde jo derfor være meget

Formanden: (ringer) Jeg troer dog, at den ærede Rigsdagsmand vil erkjende, at det af ham nu omtalte Forhold ikke staaer i nær Forbindelse med den foreliggende Sag.

Winther: Ret, det vil jeg dog ikke, thi det er netop en Begrundelse af, hvorfor vi ikke bør antage det Andringforslag, her er stillet, — —

Formanden: Ja, jeg maa da gjentage, at jeg ikke kan erkjende, at hvad den ærede